

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ
ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਜਸਟਿਸ ਫਾਲੌ
ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5-ਡੀ ਆਫ 1952

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ—ਅਵਾਰਡ—ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ—ਅਵਾਰਡ, ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ—ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਕਸ਼ਾਂਸ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 1951 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 55 ਵਿੱਚ 31 ਸਤੰਬਰ, 1952 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

(1949 ਦਾ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1173, ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ 30 ਮਾਰਚ, 1951 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।)

ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਮ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਭੰਡਾਰੀ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਝਗੜੇ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ, ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਲਾਲਾ ਕਰੋਰੀ ਮੱਲ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ

ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਦੋਵੇਂ ਸਾਲਸ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ 25 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਅਤੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣਿਆ-ਪਛਾਣਿਆ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਸਥਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰੇ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1949 ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਦਯਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। 17 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਦੋਵੇਂ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਪਰ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ 17 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਪਰ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ। ਸਾਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਥ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਵਾਰਕਾ ਦਾਸ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਇਹ ਤੱਥ ਦੀ ਇੱਕ ਖੋਜ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 17 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਤਰਫਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। (ਰੱਸਲ ਆਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ, 15 ਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 144)

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੋ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਜਨ ਚੁੱਘ, ਅਨੁਵਾਦਕ,